

Adventist World

Thế Giới Cơ Đốc Phục Lâm

Tạp Chí
Quý 3/2022

Hãy Cởi Giày
Ngồi Ra
Trang 6

Hãy Nằm
Tay Tôi
Trang 13

Thập Tự Giá
Vẫn Đứng
Vững
Trang 14

Một Cộng Đồng Cầu Nguyện

Ảnh bìa: Tim Mossholder;
Artwork by: Annabelle Wombacher, Jared
Mar, Sierra Ratcliff and Benjamin Cahoon

3 Tin tức

6 Góc nhìn thế giới

Hãy Cởi Giày Ngươi Ra

Gary Blanchard

13 Tiếng Nói Gen Y

Hãy Nắm Tay Tôi

Carolina Ramos

14 Lễ Bái

Thập Tự Giá Vẫn Đứng Vững

Pratap Gopala Rao

16 Trả Lời Câu Hỏi Kinh Thánh

Đền Thánh

Angel Manuel Rodríguez

Trước Khi Chữa Lành

Bởi BILL KNOTT

“Nhưộc bằng dân sự Ta, là dân gọi bằng danh Ta, hạ mình xuống, cầu nguyện ...”

Câu Kinh Thánh này gợi cho tôi nhớ đến những dân đồng ca xa xưa và những nơi xa xôi—đa số là những buổi biểu diễn nhỏ, ít người tham gia và được ánh nắng hè.

40 năm trước, chín người trong số chúng tôi—tất cả đều là sinh viên đại học—trải qua một mùa hè tham gia vào ca đoàn đi lưu diễn ở hàng chục những hội thánh nhỏ và vô số những kỳ trại ở miền Đông Bắc Mỹ. Việc sống cùng nhau trong 10 tuần với những người bạn chung chuyến đi cũng là một kiểu thách thức. Vài tháng sau, giọng nam cao thứ hai trong nhóm thắng thầu thừa nhận, “Mùa hè này đã đẩy tình bạn của chúng tôi đến giới hạn để xem chúng được hình thành từ điều gì”.

Nhưng mỗi đêm, sau 75 phút cẩn thận tổng duyệt những bài hát và lắng nghe những lời chứng cá nhân đầy cảm hứng, chúng tôi kết thúc mỗi lần biểu diễn bằng một bài thánh ca sôi nổi dựa trên sách 2 Sứ Ký 7:14. Nắm chặt tay nhau (trừ những lúc đang lau mồ hôi trán hoặc đuổi lũ ruồi nhặng), chúng tôi ca hát với phần hòa âm bốn bè rõ ràng, cuốn hút nhờ sự hạ mình, tìm kiếm sự hiện diện của Đức Chúa Trời và hướng về Ngài với sự vâng phục, “Ta ở trên trời sẽ nghe, tha thứ tội chúng nó, và cứu xứ họ khỏi tai vạ”.

Vào mới độ tuổi 20, 21, chúng tôi biết rất ít về sự khiêm nhường hoặc lời cầu nguyện. Thế giới của chúng tôi bùng sáng với những ánh sáng rực rỡ về một tương lai sáng lạn khi chúng tôi mơ tưởng đến những ngành nghề thăng hoa trong y học, giảng dạy, công tác cộng đồng và trong chức vụ. Sự hạ mình cần thiết ở ngoài kia—from đám đông khán giả; trong hội chúng dưới những cái lều lớn; giữa những linh hồn khó khăn, cứng lòng mà chúng tôi cho rằng đang cản trở ý muốn của Đức Chúa Trời nhằm chữa lành và ban phước cho dân Ngài. Chúng tôi ca hát với tư cách là những nhà truyền giáo của lễ thật mà chúng tôi vẫn chưa học cách sống theo, bởi lòng khiêm nhường chỉ là

một bản tính nhất thời của ngay cả những Cơ Đốc nhân sốt sắng nhất trong lứa tuổi 20.

Cũng như những ân điển khác, lòng khiêm nhường và cầu nguyện là những ân tứ sẽ ngày càng chín muồi hơn trong đời sống thuộc linh. Người ta phải sống một khoảng thời gian—có lẽ là một khoảng thời gian tan vỡ, đau thương—để có thể trân trọng sự kêu gọi không ngừng của Đức Chúa Trời nhằm hạ thấp bản thân xuống trước Ngài và trước những người khác; để cầu nguyện cả trong nơi vắng vẻ lẫn với hai ba người cùng nhau trong danh Ngài. Điều kiện để Đức Chúa Trời lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta và chữa lành tình bằng hữu đòi hỏi chúng ta phải “vượt qua được chính mình”. Chúng tôi vẫn cố gắng để hát những lời chân thành nhất trong bài thánh ca cổ—“chúng tôi cúi mặt và quỳ xuống mà sẽ chẳng xấu hổ”.

Ấn bản Thế Giới Cơ Đốc Phục Lâm kỳ này là một lời mời gọi đến với cùng những thói quen thuộc linh mà ca đoàn lưu diễn của chúng tôi đã hát về chúng trong nhiều năm trước. Lời cầu nguyện mà thiếu mất sự hạ mình thì chỉ là một màn độc thoại, một màn độc thoại ngoan đạo mà Chúa có thể lắng nghe nhưng sự cứng lòng khiến Ngài khó có thể đáp ứng. Sự hạ mình được sinh ra, giáo dục và lớn lên, và được sâu sắc hơn khi chúng ta dự phần cùng với những tín đồ khác để nhận lấy lời hứa lâu dài của Đấng Cứu Chuộc, “Vì nơi nào có hai ba người nhơn danh Ta nhóm nhau lại, thì Ta ở giữa họ” (Ma-thi-ơ 18:20).

Khi bạn đọc ấn bản của quý này, hãy tìm một người bạn, tốt hơn hết là tìm hai người bạn, và cầu nguyện xin Đức Chúa Trời sự tha thứ cũng như chữa lành mà dân sót của Ngài đang rất cần bây giờ.

Chúng tôi tin tưởng nơi quyền năng của lời cầu nguyện, và chúng tôi hoan nghênh chào đón những lời yêu cầu cầu nguyện có thể được chia sẻ vào buổi thờ phượng hàng tuần của nhân viên. Xin hãy gửi những lời yêu cầu của bạn đến địa chỉ goccauthay@gmail.com, và cầu nguyện cho chúng tôi khi chúng ta cùng nhau hành động để thúc đẩy sự đến của nước Đức Chúa Trời.

“Mặc dù chúng tôi tổ chức lễ kỷ niệm 50 năm thành lập tổ chức Phục Vụ Cộng Đồng của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm (ACS), nhưng chúng tôi biết rằng những hoạt động nhân đạo của giáo hội chẳng phải bắt đầu từ 50 năm trước. ACS là một nhánh mở rộng trong tổ chức hoạt động nhân đạo của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm, bắt đầu bởi những nhà tiên xu của chúng ta”.

—Wynelle Stevens, Trợ lý giám đốc tổ chức ACS Tổng Hội Bắc Mỹ, trong phiên hội nghị ACS. Hơn hai trăm người đã tham gia chương trình diễn ra tại Grapevine, Texas, Hoa Kỳ.

“Chúng ta có những thách thức về những bệnh truyền nhiễm và bệnh không truyền nhiễm. HIV và bệnh lao vẫn chưa hoàn toàn biến mất. Làm thế nào để chúng ta tìm được sự cân bằng giữa những căn bệnh này và những căn bệnh về lối sống sắp xảy đến? Chúng ta phải học cách sống lành mạnh. Chúng tôi trông mong hợp tác với giáo hội vì ích lợi của người dân”.

—Kipas Bingo, Giám đốc điều hành của Cơ quan Y tế tỉnh Morobe, nói về chương trình “Cứu 10.000 ngón chân cái”. Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm tại Papua New Guinea khởi động một chiến dịch nhằm giúp giảm bệnh nhân tiểu đường loại hai và những căn bệnh lối sống khác trong nước vào năm 2030. Qua sự hiện diện của họ, chính phủ New Zealand và Úc đã bày tỏ sự hỗ trợ của họ cho chiến dịch.

Hãy vào trang web www.adventistreview.org để xem mọi thứ về Đại Hội Đồng Toàn Cầu Tổng Hội sắp đến vào ngày 6-11 tháng Sáu, tại St. Louis, Missouri, Hoa Kỳ. Hãy đọc những tin tức, video, bài phỏng vấn mới nhất. Hãy theo dõi quá trình Đại Hội Đồng, xem truyền hình trực tiếp, nghe phát thanh. Tất cả chỉ trong một chỗ: www.Adventistreview.org

21,000+

Con số những tín đồ mới tham gia vào giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm trong suốt chương trình truyền giảng kéo dài hai tuần tại các nước Cộng Hòa Dominica, Panama, Costa Rica, Nicaragua, Honduras, El Salvador và Guatemala. Những đám đông họp lại tại các nhà thờ lớn, thánh phòng, sân thể thao, sân vận động ngoài trời, trong khi những người khác xem trực tuyến kết quả của những nỗ lực truyền giáo trong khu vực. “Đừng Từ Bỏ, Vẫn Còn Tia Hy Vọng” là sứ điệp vang vọng xuyên suốt bảy quốc gia bởi mục sư Melchor Ferreyra, Trưởng Ban Mục Vụ Trung Mỹ, người đã nhắc nhở những người xem cũng như khán giả mỗi đêm rằng trong suốt những thời điểm khó khăn, Chúa vẫn luôn ở gần. (->)

Ảnh: Josue Laj, Inter-American Division

Ngày Thanh Niên Toàn Cầu Nhớ Đến “Những Người Bị Lãng Quên”

Beth Thomas, for ANN, Libna Stevens, IAD, and Adventist World

Kể từ năm 2013, Ngày Thanh Niên Toàn Cầu (NTNTC) của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm đã vươn đến hàng triệu cuộc đời cho Đức Chúa Jêsus—bao gồm cả những thanh niên tham dự mỗi năm. Năm nay cũng không hề ngoại lệ. Vào ngày 19 tháng 3 năm 2022, thanh niên tại các địa hạt, liên hiệp hội và tổng hội của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm lựa chọn đề “trở thành bài giảng” trong hàng xóm, cộng đồng và vươn xa hơn nữa.

Sam Neves, trợ lý Ban Truyền Thông của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm cho biết, “Mọi người từ 183 quốc gia tích cực chia sẻ những hoạt động nhân dịp NTNTC của họ qua Twitter, Instagram, Facebook, TikTok, và YouTube, sử dụng hashtag #GYD22, #BeTheSermon, #LovingTheForgotten, #yovoy, và nhiều cái khác nữa. Tổng hợp lại, họ đã vươn tới hơn 30 triệu người nhờ việc đăng tin hoặc chia sẻ với nhau những hoạt động của NTNTC”.

ĐẰNG SAU CHỦ ĐỀ

Ủy ban lên kế hoạch cho chương trình NTNTC đã chọn chủ đề cho năm 2022 là “Nhớ Đến Những Người Bị Lãng Quên” dựa trên Ma-thi-ơ 25:31-40. Trong đoạn này, Đức Chúa Jêsus ra lệnh cho những người đi theo Ngài hãy phụng sự Ngài qua việc cho kẻ đói ăn, chào đón khách lạ, mặc quần áo cho người trần truồng, khích lệ người đau ốm, thăm

viếng kẻ bị tù đày. Sừng sốt bởi lời ngợi khen, những người đi theo Đấng Christ trả lời rằng họ không biết mình đã phụng sự Ngài qua những việc ấy. Đức Chúa Jêsus trả lời, “Quả thật, Ta nói cùng các ngươi, hễ các ngươi đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em Ta, ấy là đã làm cho chính mình Ta vậy” (câu 40).

Dựa trên những ví dụ này, Gary Blanchard, trưởng ban Thanh Niên của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm đã nói, “Chúng tôi nhắm đến những người thường bị bỏ quên. Chúng tôi muốn các thanh niên của mình trên toàn thế giới chủ động tiếp cận bằng tình yêu thương đối với những tù nhân, người tị nạn, người lớn tuổi và những tín đồ mất tích”.

Blanchard giải thích rằng thường thì chúng ta hay quan tâm đến việc chạm đến những người vô gia cư, đây là một điều tốt, nhưng chúng ta thường lại chẳng nhìn rộng hơn đến những người khác cũng đang cần tình yêu thương ở xung quanh chúng ta. Ông nói, “Chúng tôi muốn mở rộng tầm yêu thương của mình”.

Mở rộng phạm vi chăm sóc đòi hỏi những Tầm lộ sinh và thanh niên đi mua thực phẩm thiết yếu cho những tín đồ nghèo khó, chuẩn bị những “túi phước hạnh” cho những người vô gia cư trong thành phố của

Những thanh niên Cơ Đốc Phục Lâm từ 183 quốc gia tạo nên sự khác biệt dành cho Đức Chúa Jêsus

minh, giúp đỡ những người tị nạn, và đi đến từng nhà để chia sẻ tình yêu thương của Đức Chúa Jêsus với hàng xóm của mình. Maria Manderson, trợ lý biên tập của Ban Thanh Niên giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm, nói: “Đây không phải chỉ là một sự kiện diễn ra trong ngày. Trong bối cảnh dịch bệnh, những thanh niên vẫn rất hứng khởi, và họ đưa ra những phương cách sáng tạo để thực hiện công việc mình.

MỤC ĐÍCH VÀ ĐAM MÊ

Al Powell, trưởng ban thanh niên của Tổng Hội Trung Mỹ, nói rằng, “NTNTC là một ngày đặc biệt với rất nhiều cơ hội cho thanh niên để gây ảnh hưởng trên cộng đồng với mục đích và đam mê, nơi họ có thể phụng sự và làm chứng theo phương cách tập trung”. Ông cho rằng, việc tham gia giúp đỡ cộng đồng hết năm này sang năm khác, nghĩa là hơn một triệu thanh niên ở Trung Mỹ tích cực phụng sự và gây ảnh hưởng đến cộng đồng của mình trong mỗi năm.

Ông Powell còn cho biết thêm, “Giờ đây chúng tôi nhìn thấy một xu hướng—những thanh niên yêu mến Đức Chúa Trời và sốt sắng hành động vì Đức Chúa Jêsus mỗi ngày, chứ không chỉ vào NTNTC”.

TIẾP THEO LÀ GÌ?

Khi được hỏi về năm 2023, ông Blanchard nhanh chóng chia sẻ rằng chủ đề sẽ là “Yêu Là Động Từ”. Ông nói: “Chúng tôi đặc biệt muốn nhìn thấy hội thánh thế giới tiếp cận đến thanh niên và những nhà giáo dục. Rõ ràng là chủ đề này cũng hướng đến tất cả mọi đối tượng để tiếp cận, nhưng có hai đối tượng chính được chúng tôi tập trung vào trong năm 2023”.©

Ảnh: Inter-American Division News

Ứng dụng di động *Khí Giới Của Đức Chúa Trời* dành cho trẻ em

Maryellen Hacko, for Adventist News Network, and Adventist World

Bộ Thiếu Nhi Toàn Cầu Tổng Hội (TCTH) Cơ Đốc Phục Lâm vừa phát triển một ứng dụng di động mới mang tên *Khí Giới của Đức Chúa Trời*. Ứng dụng này được triển khai bởi các bậc phụ huynh, những giáo viên trường Sa-bát, và những lãnh đạo ban thiếu nhi, nhằm giúp trẻ em học hỏi và thực thi những nguyên tắc được dạy trong sách Ê-phê-sô đoạn 6 trong Kinh Thánh.

Khi công bố ứng dụng mới này tại Phiên Họp Mùa Xuân năm nay vào ngày 13/4/2022, Trưởng Bộ Thiếu Nhi TCTH Linda Koh mô tả mục đích của ứng dụng này là nhằm “neo giữ đức tin của trẻ em nơi Đức Chúa Trời khi các em đối mặt với nỗi lo lắng, sợ hãi và cảm dỗ trong cuộc đời ... [và] mang lấy khí giới của Đức Chúa Trời để các em có thể chống lại những mưu chước của ma quỷ”.

Trong ứng dụng có sáu lĩnh vực trò chơi mà các em có thể mở khóa, mỗi lĩnh vực xoay vào một mảnh vũ khí khác nhau trong sách Ê-phê-sô đoạn 6. Những trò chơi trong ứng dụng được lồng vào một bối cảnh câu chuyện, với hai nhân vật chính là Anya và Aidan—hai bạn nhỏ Cơ Đốc nhân làm việc với những người tị nạn—giúp hướng dẫn người chơi trong suốt quá trình khám phá trò chơi.

NHỮNG TRÒ CHƠI TƯƠNG TÁC VÀ THU HÚT TRONG ỨNG DỤNG

Những trò chơi trong ứng dụng bao gồm tìm từ, ghép hình, tô màu, học câu gốc, nhân dân, và hát theo. Đặc biệt là trò chơi tìm từ nhấn mạnh đến những từ khóa trong các câu gốc Kinh Thánh, hướng các em đến việc đọc Kinh Thánh của mình.

Đoạn video giới thiệu cho biết, “Đây chỉ là khởi đầu. Ứng dụng sẽ được tiếp tục cập nhật thêm những tính năng, trò chơi, câu chuyện mới và còn nhiều nữa, nhằm giúp các em học biết về Đức Chúa Trời và làm thế nào để chúng ta có thể khoác lên khí giới của Ngài và lớn lên trong ân điển Ngài”.

Nhiều trò chơi được thiết kế để thu hút một nhóm tuổi rộng lớn. Ứng dụng này còn khiến cho việc học những câu gốc Kinh Thánh trở

Ảnh: courtesy of the General Conference Children's Ministries Department

thành một trải nghiệm thích thú. Các em có thể lắp thiết bị của mình hoặc bấm nút để làm cho những từ đặc biệt trong một câu Kinh Thánh rơi ra và sau đó nối chúng lại theo trí nhớ. Những bài hát nguyên bản cũng được soạn lại đặc biệt dành cho ứng dụng, với lời bài hát xuất hiện trên màn hình cho phép các bạn nhỏ hát theo.

Cuối cùng, trò chơi dán hình—dựa trên bản hình ni của ban Sa-bát thiếu nhi vào những năm 1990 và 2000—cho phép các em lựa một hình nền và sau đó thêm vào những hình dán kỹ thuật số để dựng lên toàn bộ quang cảnh.

Bà Koh giải thích, “Bạn có thể nhìn thấy trong ứng dụng chạy thử rằng chúng tôi đã thực sự phát triển nên các ứng dụng lồng trong ứng dụng. Ứng dụng hình dán Kinh Thánh có thể hoạt động như một ứng dụng riêng lẻ dành cho những giáo viên Kinh Thánh hoặc phụ huynh muốn kể câu chuyện Kinh Thánh trong nhà thờ”.

TRANG WEB VÀ NGHIÊN CỨU KINH THÁNH

Một khía cạnh khác sẽ được sớm thêm vào của ứng dụng này là những nguồn nghiên cứu Kinh Thánh theo chủ đề thanh gươm, tập

Sự phát triển là một phần của sự thúc đẩy giúp mọi người tham gia vào sứ mạng.

trung vào vũ khí của Đức Chúa Trời, sứ điệp của ba vị thiên sứ trong sách Khải-huyền đoạn 14, và trái Thánh Linh, và sau đó sẽ được mở rộng thêm nữa.

Bà Koh nói, “Các ứng dụng này được thiết kế dành cho những học sinh tiểu học. Sẽ có những câu hỏi suy ngẫm và những hoạt động vui nhộn được minh họa đẹp để dành cho nhóm tuổi này”.

Ngoài việc học Kinh Thánh trong ứng dụng, Ban Thiếu Nhi cũng phát triển một trang web đặc biệt dành cho thiếu nhi, phụ huynh, và những nhà lãnh đạo ban thiếu nhi tại địa chỉ www.faithfinders.com. Tại đây có nhiều sách, phim hoạt hình, ghép hình, bài hát và video có thể tải xuống được. Các em thiếu nhi có thể hoàn thành những trò chơi ghép hình ở trên trang web.

Bà Koh nói, “Đây chỉ là khởi đầu. Khi liên kết với ứng dụng, sẽ có nhiều nguồn tài liệu hơn được cung cấp như sách tô màu, sách đọc theo các cấp độ, và còn nhiều hơn thế nữa”.

Ứng dụng *Khí Giới Của Đức Chúa Trời* sẽ sớm sẵn sàng để được tải về trên hệ điều hành iOS và Android. ☺

“Hãy cởi giày người ra!”

Đứng trên vùng đất thánh

T

ôi thích những trò chơi khăm, nhưng một ngày, tôi khiến cho mọi chuyện đi quá xa. Tại ngôi trường đại học Cơ Đốc Phục Lâm mà tôi theo học cách đây nhiều năm, có một khu vườn cầu nguyện tại nơi hẻo lánh gần khoa thần học. Tôi và nhiều sinh viên thần học cùng khoa thường đến đây để cầu nguyện xin Chúa giải cứu chúng tôi khỏi những bài kiểm tra tiếng Hê-bơ-rơ hoặc giúp chúng tôi tìm một người vợ.

Một ngày nọ, tôi thấy một người bạn cùng khoa, David, đang cầu nguyện một mình trong khu vườn. Tôi lên đến gần cậu ta, trốn sau một cái cây và trộm giọng nói, “David, hãy cởi giày con ra! Chỗ người đang đứng là đất thánh!” Và rồi tôi nhìn lên qua cái cây để xem cậu ấy phản ứng như thế nào.

Tôi cho rằng cậu ấy sẽ nói những điều như, “Ha ha! Gary, tôi biết đó là bạn mà!” Nhưng cậu ấy không làm vậy. Tôi nhìn thấy cậu ấy kính cẩn cởi giày ra! Đột nhiên tôi tràn ngập cảm giác tội lỗi và nhanh chóng xin lỗi người bạn của mình rồi rời khỏi khu vườn. Tôi chưa bao giờ quên được trải nghiệm ấy. Đối với tôi chỉ là một trò đùa, nhưng David đã bày tỏ lòng tôn kính thật sự đối với Đức Chúa Trời.

LÒNG TÔN KÍNH LÀ GÌ?

Theo *Từ Điển Kinh Thánh*, “lòng tôn kính” nghĩa là “sự kính sợ pha lẫn lòng tôn trọng và kính mến”.¹ Trong Kinh Thánh, hành động cởi giày của mình ra được các thầy tế lễ thực hiện nhằm không mang bụi đất vào trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Họ cũng bày tỏ lòng tôn kính bằng cách tắm, chải tóc, và mặc trang phục đặc biệt trước khi phụng sự trong đền thờ của Chúa (xem trong Lê-vi Ký 10:6; 16:4; 21:10).²

Bạn thấy đấy, lòng tôn kính là cách người ta đối đãi với một vị vua hay người có quyền cao chức trọng. Nhiều nền văn hóa và tôn giáo ngày nay bày tỏ sự tôn trọng này đối với những người có vị trí cao trọng. Bước đi cách tùy tiện hoặc bất cẩn trước mặt Vua của muôn vua là điều không thể chấp nhận đối với hàng triệu người ngày nay.

Nhưng sự tôn kính còn vượt trên cả cách ứng xử bên ngoài và len lỏi vào mỗi khía cạnh của đời sống chúng ta. Khi chúng ta tôn trọng và kính sợ Đức Chúa Trời, chúng ta tuân theo luật pháp Ngài. Sứ điệp của vị thiên sứ thứ nhất trong Khải-huyền 14:7 nói rằng, “Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã đến; hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời, đất, biển và các suối nước”.³ Câu Kinh Thánh này là một lời đề cập rõ ràng đến ngày Sa-bát, và do đó sự kỳ vọng là tất cả những ai tôn kính Đức Chúa Trời sẽ giữ hết thảy những điều răn của Ngài (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11).

SỰ TÔN TRỌNG SÂU SẮC

Sự tôn trọng sâu sắc đối với Đức Chúa Trời này có thể là một trong những sự thiếu hụt lớn nhất trong hội thánh ngày nay. Điều này có lẽ vì chúng ta nghe thấy quá ít về sự thánh khiết của Ngài. Nhưng Đức Chúa Trời của chúng ta được “biệt riêng” (nên thánh) khỏi nhân loại trong tình yêu thương, sự thanh sạch, sự công bình và thánh khiết. Thực tế, Đức Chúa Trời thánh khiết đến nỗi Ngài được mô tả là một “đám lửa hừng” (Phục-truyền Luật-lệ Ký 4:24; 9:3; Hê-bơ-rơ 12:29).

Đức Chúa Trời là Đấng tốt lành, và Ngài là cội nguồn cũng như nơi nương tựa của mọi sự sống, nhưng việc tiếp cận Ngài một cách bất kính thì chẳng an toàn tí nào. Trong sách Lê-vi Ký đoạn 10, hai thầy tế lễ trẻ là Na-áp và A-bi-hu đã không làm theo lời hướng dẫn của Đức Chúa Trời. Họ bước vào trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời và đốt “lửa lạ” trước mặt Ngài, và ngay lập tức bị thiêu chết (câu 1, 2).

Tại sao lại như vậy? Bà Ellen White giải thích rằng, “Đức Chúa Trời muốn dạy dỗ dân sự rằng họ phải đến trước Ngài với sự tôn trọng và kính sợ, và bằng phương cách mà chính Ngài đã chỉ ra. Ngài không chấp nhận sự vâng phục nửa vời”.⁴

Hai người con của A-rôn biết rõ—họ biết rằng Chúa đã ra lệnh chỉ được sử dụng loại lửa mà Chúa đã đốt trong lư hương của họ. Nhưng hai thầy tế lễ trẻ đã bị mê hoặc không chỉ bởi chất làm say mà còn bởi vị

trí đặc quyền của bản thân, đã cho thấy một sự bất kính đại dột đối với Đức Chúa Trời (câu 9).

Để cho dân Y-sơ-ra-ên không bị tin sai rằng Đức Chúa Trời là Đấng dễ dàng thay đổi hoặc hành động nhỏ mọn, A-rôn bị cấm công khai than khóc cho các con của mình. Quả là một điều nguy hiểm khi công khai cảm thông với lối sống bất kính và chỉ trích sự phán xét của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời không tiêu diệt Na-đáp và A-bi-hu trong cơn giận dữ. Kinh Thánh nói rằng họ đã bị thiêu nuốt bởi sự hiện diện thánh khiết của Ngài—“Một ngọn lửa từ trước mặt Đức Giê-hô-va lòi ra, nuốt tiêu họ và họ chết trước mặt Đức Giê-hô-va” (câu 2).

Tại sao họ lại bị thiêu nuốt? Chính Đức Chúa Trời đã giải thích, “Ta sẽ nhờ những kẻ lại gần Ta mà được tôn thánh và được vinh hiển trước mặt cả dân sự” (câu 3). Đức Chúa Trời đòi hỏi sự tôn kính từ dân sự Ngài.

Sự tôn kính hoặc tôn trọng dành cho Đức Chúa Trời không phải được tỏ ra bằng cách vâng lời nửa vời, nhưng là sự vâng phục tuyệt đối trước những mệnh lệnh Ngài. Trong Khải-huyền 14:12, Kinh Thánh tiên tri rằng ngay trước thời điểm tái lâm của Đức Chúa Trời, sẽ có một nhóm người tôn kính chờ đợi Ngài, “Đây tỏ ra sự nhện nhục của các thánh đồ: chúng giữ điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Chúa Jê-sus”.

PHÚC ÂM

Bạn có thể tự hỏi phúc âm nào ở đâu trong này. Làm thế nào chúng ta có thể tự tin tiếp cận Đức Chúa Trời khi thiếu mất sự tôn kính trước Ngài? Một trong những câu Kinh Thánh nổi tiếng nhất trong Giảng 14:6, khi Đức Chúa Jê-sus phán, “Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha”. Khi đọc những lời này, chúng ta thường cất nghĩa đây chỉ là một lời hứa, nhưng thật ra đó còn hơn cả một lời hứa—đây còn là một lời cảnh báo. Đức Chúa Jê-sus nói rằng thật nguy hiểm khi bước vào trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời trừ khi chúng ta đi thông qua Ngài.

Thật thú vị, Na-đáp và A-bi-hu không chỉ dâng “lửa lạ” (Lê-vi Ký 10:1), một hành động bất kính trắng trợn đối với Đức Chúa Trời; họ cũng mang đến trước mặt Đức Chúa Trời ngọn lửa không phải từ bàn thờ của lễ thiêu bởi huyết của con chiên (Lê-vi Ký 16:12; Xuất Ê-díp-tô Ký 30:10). Nói cách khác, họ dám bước tới trước mặt Đức Chúa Trời mà không có huyết chuộc tội của Đức Chúa Jê-sus. Họ đến với ngọn lửa do chính mình làm ra. Về bản chất thì họ đến trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết và đáng kính sợ của chúng ta với công đức từ sự công bình của chính họ, chứ không phải bởi công đức của Đức Chúa Jê-sus và sự công bình được mua bởi huyết Ngài qua đức tin (Rô-ma 1:16, 17).

Có lẽ mọi thứ đã khác đi nếu họ làm được điều này. Trong I Giảng 1:7, chúng ta thấy, “Nhưng, nếu chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính mình Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta giao thông cùng nhau; và huyết của Đức Chúa Jê-sus, Con Ngài, làm sạch mọi tội chúng ta”.

Những gì chúng ta cần hơn bao giờ hết là một sự thấu hiểu sâu sắc hơn về sự thánh khiết của Đức Chúa Trời, và tầm quan trọng của việc “đi trong sự sáng” (tôn kính) trong sự hiện diện của Ngài. Thì chúng ta sẽ nhìn thấy nhu cầu to lớn của bản thân đối với Đức Chúa Jê-sus, ân điển của Ngài cùng với ân tứ về sự tha thứ, sự công bình, và sự ăn năn khỏi tội lỗi. Có lẽ lúc đó, giống như người bạn David của tôi, chúng ta sẽ nhanh chóng cởi giày ra trong sự hiện diện của Ngài.

Tình cờ, vài năm sau trò chơi khăm phản tác dụng của tôi tại khu vườn cầu nguyện, tôi gặp lại David, cậu ấy tiếp tục làm mục sư của hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm. David nói rằng cậu chưa bao giờ quên câu chuyện trong khu vườn ấy, bởi vì đó chính là sự trả lời trực tiếp nhất cho lời cầu nguyện của mình. Có vẻ như David đang cầu nguyện xin Chúa ban cho cậu một ví dụ cho bài giảng mà cậu sẽ thực hiện trong bài thi. Tựa đề bài giảng của cậu ấy là “Mô-se và bụi gai cháy!” Khi đột nhiên nghe một giọng nói bảo cậu phải cởi giày ra, điều đó khiến cậu liên kết với sứ điệp thực tế và cho cậu một ví dụ minh họa tuyệt vời! Cậu ấy kể cho tôi rằng cậu đã nhận được một điểm “A” cho bài giảng. Cảm ơn cậu, David, vì sự hài hước của cậu và nhắc nhở chúng ta về việc tôn kính trong sự hiện diện của Đức Vua thánh khiết, đầy ân điển và oai nghi. ©

¹ “Reverence,” King James Bible Dictionary, kingjamesbibledictionary.com/Dictionary/reverence.

² See also Ellen G. White, “The Tabernacle and Its Services,” *Patriarchs and Prophets* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1890, 1908), pp. 343-358. Texts credited to NLT are taken from the Holy Bible, New Living Translation, copyright © 1996, 2004, 2015 by Tyndale House Foundation. Used by permission of Tyndale House Publishers, Inc., Carol Stream, Illinois 60188. All rights reserved.

³ Bible texts credited to RSV are from the Revised Standard Version of the Bible, copyright © 1946, 1952, 1971, by the Division of Christian Education of the National Council of Churches of Christ in the U.S.A. Used by permission.

⁴ E. G. White, *Patriarchs and Prophets*, p. 360.

Gary Blanchard là trưởng bộ Thanh Niên của Toàn Cầu Tổng Hội.

Tâm Điểm

Vấn Đề ở Niềm Tin

BỞI FRANK M. HASEL

Lời cầu nguyện không phải về chúng ta nhưng về Chúa.

Ảnh: Tim Mossholder; Artwork: Annabelle Wombacher,
Jared Mar, Sierra Ratcliff, and Benjamin Cahoon

Cho dù bạn có cầu nguyện cả nghìn năm, thì lời cầu nguyện ấy cũng chẳng khiến cho bạn được Chúa chấp nhận nhiều hơn lời cầu nguyện thuở ban đầu.

Những lời cầu nguyện của chúng ta được đáp ứng, chẳng phải bởi vì chúng ta là ai hay chúng ta đã làm gì, nhưng bởi vì Đức Chúa Trời là ai. Đây là lời chứng kiên định mà chúng ta tìm thấy trong toàn bộ Kinh Thánh. Đức Chúa Trời đáp lại những yêu cầu của chúng ta xin được tha thứ và dẫn dắt “vì có danh Ngài” (Thi-thiên 31:3; 109:21; Giê-rê-mi 14:7). Kinh Thánh nói rằng nếu chúng ta cầu Ngài xin đồ ăn, Ngài sẽ chẳng ban cho bò cạp độc, nhưng vui lòng ban cho những thứ tốt đẹp hơn nhiều (Lu-ca 11:12, 13). Đức Chúa Trời vui mừng khi chúng ta kêu cầu Ngài trong lời cầu nguyện. Chúa lắng nghe và đáp ứng những lời cầu nguyện của chúng ta dựa trên sự tốt lành, thành tín và tình yêu thương của Ngài—chứ không phải của chúng ta. Thậm chí nếu chúng ta cầu nguyện mỗi giây phút trong cuộc đời mình, thì vẫn chưa đủ để nhận được sự chấp thuận từ Đức Chúa Trời.

LỜI CẦU NGUYỆN LẤY CHÚA LÀM TRỌNG TÂM

Một sự thật đáng suy ngẫm là tình trạng của nhân loại còn thảm khốc và ích kỷ hơn chúng ta nghĩ. Nhưng tin mừng là ân điển của Đức Chúa Trời thậm chí còn tuyệt vời hơn chúng ta có thể tưởng tượng. Điều này cũng tương tự đối với những lời cầu nguyện của chúng ta. Ân điển của Đức Chúa Trời thấm sâu vào mong muốn của Ngài nhằm đáp lại những lời cầu nguyện và các nhu cầu của chúng ta. Rất nhiều lời kêu cầu của chúng ta lên cùng Chúa thường vì những lý do khá ích kỷ. Tôi có thể cầu nguyện xin sự thành công về duyên cớ của Đức Chúa Trời bởi vì tôi cũng đóng góp một vai trò quan trọng trong đó. Tôi có thể cầu nguyện xin cuộc đời của một ai đó được tha thứ bởi vì tôi không thích sống một mình. Tôi có thể cầu nguyện cho sự cải đạo của một người bởi vì cuộc sống của tôi sẽ trở nên dễ dàng hơn. Tôi có thể cầu xin Chúa một điều đặc biệt nào đó bởi vì tôi đã quen với một tiêu chuẩn sống nhất định, và tôi không thỏa lòng với những điều thấp kém hơn, và danh sách cứ dài ra.¹

Thật không may, tội lỗi khiến cho chúng ta đặt bản thân mình vào trọng tâm của thế giới xung quanh chúng ta, khiến cho cuộc đời và nhiều lời cầu nguyện của chúng ta, hết thấy đều hướng về chúng ta. Trong lúc tập trung vào bản thân mình, chúng ta bị thúc đẩy bởi nhu cầu của chúng ta, những nhu cầu theo quan điểm của chúng ta, và những cảm xúc của chúng ta. Bởi vì chúng ta đặt trọng tâm vào bản thân mình, vậy nên chúng ta thường ghi dấu và so sánh bản thân mình với những người khác, điều này dẫn đến một cuộc đời không thỏa lòng và ghen tỵ. Nhưng một lời cầu nguyện làm Chúa hài lòng không chỉ là một lời cầu nguyện xin xỏ—chẳng một mối quan hệ lành mạnh nào lại hoạt động theo phương cách đó, huống hồ gì là đối với một Đức Chúa Trời tối cao. Lời cầu nguyện mà Đức Chúa Trời vui thích là lời cầu nguyện có trọng tâm rõ ràng thuộc về Chúa. Bởi vì chúng ta vui mừng nhớ đến Ngài là ai, và chúng ta có niềm tin nơi những gì Ngài có thể thực hiện.

NGÀI VUI THÍCH BAN CHO

Thật tuyệt vời và mầu nhiệm thay về ân điển của Đức Chúa Trời khi Ngài có thể lắng nghe phần tốt đẹp nhất trong lời cầu nguyện của chúng ta. Nhưng tin mừng là Chúa cũng có thể nghe được lời cầu nguyện yếu nhược nhất của chúng ta. Ngài luôn sẵn lòng lắng nghe mỗi lời cầu nguyện chân thành. Ngài yêu thích đáp ứng lời cầu nguyện của chúng ta và vui mừng giúp đỡ. Ngài có một nghìn cách để giúp mà chúng ta chẳng biết gì (Giê-rê-mi 33:3).²

Khi cầu nguyện, chúng ta tiến một bước trong đức tin qua việc tin tưởng rằng Chúa sẽ chăm sóc chúng ta vì chính Ngài.

Lý do duy nhất để giải thích cho điều tuyệt vời này là bởi vì Ngài yêu mến chúng ta. Ngài yêu chúng ta một cách dịu dàng. Ngài ao ước những điều tốt nhất cho chúng ta. Trong ân điển Ngài, Chúa muốn tặng cho chúng ta những gì chúng ta thật sự cần. Bởi vì Ngài là Đấng Tạo Dựng nên chúng ta và là Đấng Cứu Chuộc của chúng ta, vậy nên Ngài biết rõ hơn chúng ta về những gì mà chúng ta cần. Vậy nên Ngài đáp lại những lời cầu nguyện mà thậm chí chúng ta còn không dám xin.

Cuối cùng, mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời trong lời cầu nguyện thực chất là một vấn đề ở niềm tin. Liệu chúng ta có tin cậy Ngài đủ để giao phó cuộc đời mình toàn toàn trong tay Ngài mà không chút ngại ngần? Liệu chúng ta có dám cầu xin những thứ mà chỉ có Ngài mới có thể ban cho, và liệu chúng ta có hoàn toàn tin tưởng rằng Ngài sẽ ban cho chúng ta bất kỳ những gì chúng ta cần trong thời điểm thích hợp nhất của Ngài? Điều này sẽ được thực hiện chỉ khi chúng ta hạ mình trong cánh tay quyền năng của Đức Chúa Trời, tin tưởng rằng Ngài là Đấng tốt lành; tin rằng Ngài lắng nghe; tin rằng Ngài đang chuẩn bị để mang lại sự cứu trợ và có hàng ngàn cách để giúp đỡ mà chúng ta thậm chí còn không nghĩ đến (Xuất Ê-díp-tô Ký 14:13, 14; II Sử Ký 14:10-12; 20:15, 29; Lu-ca 1:46-55). Khi họ đối mặt những khó khăn và thử thách không thể vượt qua được, Đức Chúa Trời đã ban cho sự giúp đỡ và một lối thoát mà quan điểm loài người chẳng thể ngờ đến.

AN TOÀN TRONG TÌNH YÊU THƯƠNG CỦA NGÀI

Khi cầu nguyện, chúng ta tiến một bước trong đức tin qua việc tin tưởng rằng Chúa sẽ chăm sóc chúng ta vì chính Ngài. Khi chúng ta hướng cuộc đời mình theo ý Chúa, nghĩa là chúng ta mời Ngài vào công việc, gia đình, tình bằng hữu, hôn nhân, nuôi dạy con cái ... của chúng ta. Chúng ta không cần phải ở trong nhà thờ để cầu nguyện với Chúa. Chúng ta hoàn toàn có thể thực hiện trong đời sống của mình, trong lúc đang rửa chén, hoặc lúc đang giặt áo quần. Chúng ta cũng có thể cầu nguyện lúc đang làm việc. Chúng ta có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào khi chúng ta dành thời gian đặc biệt cho Đức Chúa Trời.

Lời cầu nguyện nuôi dưỡng một thái độ hết lòng nhận biết và thừa nhận về quyền tể trị cũng như tình yêu thương của Đức Chúa Trời.

Lời cầu nguyện như thế có thể thay đổi thái độ của chúng ta. Thực tế, nó có thể thay đổi đời sống của chúng ta qua việc dạy cho chúng ta tập trung vào bản tánh của Đức Chúa Trời và tin cậy vào thời điểm đúng lúc của Ngài.

Lời cầu nguyện mang đến một quan điểm mới rất cần thiết và chỉ đến khi chúng ta có Chúa trong tâm nhìn rõ ràng. Việc được ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời sẽ làm tươi mới lại cuộc đời chúng ta. Điều đó củng cố đức tin của chúng ta, làm bùng lên niềm hy vọng, vui mừng trong ân điển dư dật của Đức Chúa Trời, lan truyền sự can đảm và ban cho chúng ta sự dạn dĩ thánh khiết để đến gần Đức Chúa Trời. Bởi vì chúng ta vui mừng trong Đấng Tạo Hóa đầy quyền năng và Đấng Cứu Chuộc đầy yêu thương của chúng ta, vậy nên chúng ta không còn khao khát những điều khác nữa hoặc mong muốn nhận lãnh thêm cho bản thân mình. Tội lỗi khiến chúng ta nhìn thế gian theo chiều ngang để tìm kiếm những thứ chỉ có thể thấy được khi nhìn theo chiều cao trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

LẠY CHA CHÚNG CON...

Có lẽ đây là khía cạnh quan trọng và đẹp đẽ mà Đức Chúa Jêsus muốn dạy dỗ chúng ta trong Bài Cầu Nguyện Chung. Đây là lời cầu nguyện mà nhiều người chỉ thực hành trên môi miệng. Bài cầu nguyện trở thành một thói quen thiếu suy nghĩ bởi chúng ta đang lặp lại chúng mà chẳng hề suy xét. Nhưng nếu cầu nguyện với chủ đích, thì có lẽ đây là lời cầu nguyện nguy hiểm và mang tính cách mạng nhất:

“Vay các ngươi hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày; Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi; Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác! Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men” (Ma-thi-ơ 6:9-13).³

Chỉ có sự tập trung vào việc thực hiện Ý Cha, vun đắp cho Nước Cha, thờ phượng Danh Ngài, vui thích với việc Ngài là ai và Ngài đại diện cho điều gì, thì chúng ta mới có thể trở nên ngày càng giống như Ngài: tha thứ cho những người làm điều sai trái với chúng ta, có thể vượt qua cám dỗ, nhận được từ Ngài hết thảy những gì cần thiết để sống một cuộc đời làm vui lòng Ngài và sẽ trở thành một nguồn phước cho những người khác.

Nếu chúng ta đặt Chúa trước hết, nếu Ngài là niềm khao khát của linh hồn chúng ta, nếu Đức Chúa Trời là niềm vui thích trong tâm lòng chúng ta, và nếu Ngài mở rộng tâm trí chúng ta, thì chúng ta không cần phải lo lắng gì. Nếu chúng ta hiểu thấu được Đức Chúa Trời thật sự là ai và những gì Ngài đã thực hiện cho mình, thì chúng ta sẽ thần phục Ngài và niềm ao ước trong lời cầu nguyện của chúng ta sẽ phản chiếu tình yêu thương và nét đẹp vô vị kỷ đặc trưng cho Đức Chúa Trời. Khi những lời cầu nguyện của chúng ta có Chúa nằm trong tiêu điểm rõ ràng, chúng ta có thể biết rằng những gì Ngài ban cho chúng ta là đủ đầy và thỏa mãn hết thảy những niềm ao ước của chúng ta. ☺

¹ See Frank M. Hasel, *Longing for God: A Prayer and Bible Journal* (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2017), pp. 42-45.

² Cf. Ellen G. White, *The Desire of Ages* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898, 1940), p. 330.

³ Scripture quotations marked NASB are from the New American Standard Bible, copyright © 1960, 1971, 1977, 1995, 2020 by The Lockman Foundation. All rights reserved.

Frank M. Hasel là trợ lý giám đốc của Viện Nghiên Cứu Kinh Thánh tại trụ sở giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm.

Không Bao Giờ Như Trước Nữa!

Lời cầu nguyện cho chúng ta một cái nhìn thoáng qua về nét đẹp của bản tánh Đức Chúa Trời.

BỞI MELODY MASON

Tôi đã từng được nghe kể về một người du khách trong chuyến hành trình đến một đất nước Châu Á, anh đã đến thăm một ngôi đền lớn. Khi anh đến nơi, có một đám đông đang thờ cúng một bức tượng lớn trong điện thờ. Người đàn ông lặng lẽ ngắm nhìn và quan sát thấy có một điều khá khác thường. Rất nhiều tín đồ cầm lấy những mảnh giấy nhỏ và nhúng trong bùn. Sau đó họ ném mạnh chúng vào bức tượng. Sau khi quan sát một hồi, người du khách hỏi về ý nghĩa của hành động lạ lùng ấy. Anh được cho biết rằng những mảnh giấy này chứa đựng lời cầu nguyện của các tín đồ. Những lời cầu nguyện này được nhúng trong bùn với hy vọng rằng sẽ giúp chúng dính vào bức tượng. Các tín đồ tin rằng nếu những lời cầu nguyện của họ dính chặt vào bức tượng, thì những lời cầu nguyện ấy sẽ được đáp ứng. Tuy nhiên, nếu những lời cầu nguyện rơi ra khỏi bức tượng, và bùn không dính, nghĩa là lời cầu nguyện bị thần của họ từ chối.

Với tư cách là những Cơ Đốc nhân, chúng ta hiểu hành động cầu nguyện theo một ý nghĩa rất khác biệt. Chúng ta tin rằng mình cầu nguyện lên Vua của vũ trụ, là Đấng không chỉ đặt những ngôi sao vào vị trí mà còn yêu thương

mỗi một chúng ta cách sâu sắc. Ngài thậm chí còn nghe được những lời cầu nguyện lặng thầm mà chúng ta không dám nói to ra. Nhưng chúng ta sẽ làm gì khi không phải lúc nào cũng cảm nhận được tình yêu thương của Ngài, khi dường như chúng ta cứ cầu nguyện mãi, mà những lời cầu nguyện của chúng ta không vượt qua nổi trần nhà chứ huống hồ gì đến việc bám dính vào ngôi thiên thượng?

XIN HÃY TRA XÉT TÔI VÀ BIẾT LÒNG TÔI

Đó là khi chúng ta cần lời khuyên từ tác giả Thi-thiên, “Đức Chúa Trời ơi, xin hãy tra xét tôi, và biết lòng tôi; Hãy thử thách tôi, và biết tư tưởng tôi; Xin xem thử tôi có lỗi ác nào chăng, xin dắt tôi vào con đường đời đời” (Thi-thiên 139:23, 24).

Trong khi Chúa luôn sẵn sàng lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta, và vui mừng đáp ứng những điều có lợi cho chúng ta, nhưng đôi khi chúng ta lại cho phép những thứ đứng giữa chúng ta với Đức Chúa Trời, và điều đó cản trở Ngài trả lời. Đó có thể là những tội lỗi chưa xưng nhận trong cuộc đời mình (Thi-thiên 66:18), thiếu đức tin (Gia-cơ 1:6, 7), không tha thứ (Mác 11:26), những mâu thuẫn chưa được giải quyết (Ma-thi-ơ 5:23, 24), tự dục (Gia-cơ 4:3), hoặc tự xưng là công bình (Ê-sai 64:6). Đối xử không tốt với vợ hoặc

chồng mình (I Phi-e-rơ 3:7) hoặc giả điếc trước những ai nghèo khổ (Châm-ngôn 21:13) cũng có thể cản trở những lời cầu nguyện của chúng ta. Đôi khi chúng ta bận rộn “làm nhiều việc” đến nỗi chúng ta không thể thực hiện những điều tốt nhất cho Ngài (Lu-ca 10:41, 42). Những lúc khác, chúng ta lại chẳng tìm kiếm Chúa hết lòng bởi vì những sự xao lãng từ thiết bị điện tử, mạng xã hội và những thần tượng cách làm chúng ta xa cách Ngài (Xuất Ê-díp-tô Ký 10:41, 42). Bất kể trường hợp là gì, chúng ta phải cầu xin Chúa rửa sạch những chương ngại vật lấy lợi đi nếu chúng ta muốn nhìn thấy sức mạnh và sự phát triển thật sự trong đời sống cầu nguyện của mình. Nhưng làm thế nào để rửa sạch bùn khi chúng ta sống trong một “nơi bùn lầy” tên là trái đất, trong một thành phố mang tên Lao-đi-xê?

MỘT KHỞI ĐẦU MỚI

Tôi muốn chia sẻ một chút về lời chứng cá nhân của mình.

Cũng giống như những người khác, tôi lớn lên trong thời đại Cơ Đốc giáo hăm hăm hiện đại—giàu có và của cải ngày một gia tăng, tôi nghĩ rằng mình chẳng cần gì nữa cả, trong khi thực tế tôi nghèo khó, đui mù, trần truồng và, ồ vâng, *rất nhớt*.

Tôi biết ơn vì mình lớn lên trong giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm với những bậc phụ huynh rất yêu mến Chúa. Tôi vẫn còn nhớ những lúc thức dậy lúc 4 giờ sáng khi còn là một đứa trẻ

và nghe ba tôi cầu nguyện cho mình. Tuy nhiên, ngay cả khi tới tuổi thanh niên, tôi vẫn không thật sự hiểu rõ quyền năng của lời cầu nguyện. Tôi cũng chẳng hiểu được nét đẹp của phúc âm. Điều này có vẻ lạ lùng, bởi tôi đã là một Cơ Đốc nhân trong suốt cuộc đời mình, nhưng tim tôi chai sạn trước những gì Đức Chúa Jê-sus đã làm trên núi Sọ. Điều đó chẳng hề chạm đến lòng tôi!

Ta ơn Chúa, một ngày nọ, Ngài cho tôi thấy tình trạng thật của tôi như một người tội nhân cần Đấng Cứu Thế. Kết quả là tấm lòng tôi vỡ tan như thể trước giờ chưa bao giờ được vỡ đến vậy. Tôi khóc lóc với sự đau buồn khi nghĩ về tội lỗi của mình—*vâng, tội lỗi của tôi*—đã đưa Đức Chúa Jê-sus lên thập tự giá. Tôi cũng khóc với niềm vui bởi tình yêu thương nhiệm màu và choáng ngợp của Ngài tuôn đổ trên tôi. Ngày hôm ấy là một khởi đầu của cả một hành trình cầu nguyện mới với Đức Chúa Jê-sus.

Sau trải nghiệm này, tôi không còn thỏa lòng với tình trạng Cơ Đốc giáo hâm hâm bình thường điển hình này nữa. Tôi muốn Đức Chúa Jê-sus nhiều hơn, và tôi dám cầu xin Ngài nhiều hơn. Tôi bắt đầu dậy sớm mỗi buổi sáng và nghiền ngẫm Kinh Thánh trong nhiều giờ cùng một lúc, thường là với đôi mắt nhắm lại, và tôi sa vào tình yêu với Lời Ngài. Khi tôi thực hiện điều này, Đức Chúa Trời từ từ bắt đầu nói chuyện với tôi sâu sắc hơn và kéo tôi lại gần Ngài. Ngài bắt đầu dạy tôi làm thế nào để đi theo Ngài, và làm thế nào để cầu nguyện với đức tin. Khi tình yêu thương của tôi đối với Ngài ngày một lớn lên, tôi bắt đầu nhìn thấy những câu trả lời cho những lời cầu nguyện của mình—những câu trả lời thật sự, một số câu trả lời đáng kinh ngạc, một số câu trả lời đặc biệt. Tôi khám phá ra rằng trong khi Ngài “có thể làm trời hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng”, thì Ngài thường đợi chúng ta cầu xin trước (Ê-phê-sô 3:20).

Kể từ lúc tôi bắt đầu cuộc hành trình sâu sắc này vài năm trước, và Đức Chúa Jê-sus vẫn ân cần dạy dỗ tôi làm thế nào để yêu thương Ngài và làm thế nào để cầu nguyện. Tuy nhiên, Ngài đã ban cho tôi niềm thử hương vị của Vùng Đất Hứa, và tôi nghĩ rằng mình sẽ chẳng bao giờ trở lại tầm thường như trước được nữa. Tôi không

thể nào tưởng tượng ra bản thân bước đi mà không nói chuyện với Chúa mỗi ngày. Thi-thiên 34:8 nói với chúng ta rằng, “Khá nếm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao! Phước cho người nào nương náu mình nơi Ngài!”

Liệu bạn đã từng nếm thử một cuộc đời tràn ngập niềm vui ngày một dư dật hơn với Đức Chúa Jê-sus? Liệu bạn có khám phá ra nét đẹp và quyền năng của lời cầu nguyện cũng như thời điểm của Lời Ngài chẳng?

Nếu bạn đang tìm kiếm những bí quyết cho một cuộc đời cầu nguyện hiệu quả và sôi nổi, thì điều đó chẳng khó tí nào. Tôi đã khám phá ra rằng Đức Chúa Jê-sus không tìm kiếm những siêu anh hùng về thuộc linh. Người ta nói rằng “Đòi hỏi chính đáng duy nhất của chúng ta đối với Ngài là nhu cầu”. Ngài chỉ đang tìm kiếm những người nhận ra nhu cầu cấp thiết của bản thân và những ai hết lòng tìm kiếm Ngài. Ngài đang tìm những ai xưng nhận tội lỗi mình, để cho Ngài tẩy sạch bần nhơ trong tình trạng Lao-đi-xê hâm hâm của mình, và cầu nguyện trong đức tin—*bền đỗ trong cầu nguyện cho đến khi nhận được câu trả lời*. Quan trọng nhất là Ngài đang tìm kiếm những người sẽ đặt Ngài trước hết vào mỗi ngày, tránh xa khỏi mọi sự xao lãng, khỏi điện thoại và đồ công nghệ, ngay cả khi rất nhiều “những thứ tốt đẹp”, để dành thời gian dưới chân Chúa, tận hưởng điều tốt đẹp nhất—*chính là Ngài!*

Thế giới của chúng ta đang trong những biến động. Nỗi đau và sầu khổ lan tràn xung quanh chúng ta. Trận chiến để sinh tồn, và nhiệm vụ giữ cho có sự hiện diện của thực phẩm trên bàn ăn cùng với những hóa đơn thuốc phải trả, bao trùm hết thảy. Sự cám dỗ của thế gian vẫn lôi kéo chúng ta. Nhưng Đức Chúa Trời đang kêu gọi chúng ta tìm kiếm Ngài mỗi ngày. Ngài nói với chúng ta rằng: “Hãy yên lặng và biết rằng Ta là Đức Chúa Trời. Ta là nhu cầu lớn nhất và cấp thiết nhất của con! Hết thảy những thứ khác sẽ được lo liệu, nhưng trước hết, ngay bây giờ, con cần Ta.”

Chúng ta đừng thỏa lòng với Cơ Đốc giáo chỉ có vẻ bên ngoài hoặc những lời cầu nguyện bị bùn che kín. Miền Đất Hứa ở trước mắt chúng ta. Hãy cầu xin Đức Chúa Jê-sus xóa bỏ những ngăn cách đang giữ chúng ta lại, và hãy tiến về phía trước trên đầu gối của mình, dám cầu xin nhiều hơn, nhưng trên hết, *hãy xin Ngài nhiều hơn.* ☺

* Ellen G. White, The Ministry of Healing (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1905), p. 161.

Melody Mason, Tác giả của quyển: *Dám cầu xin nhiều hơn: những bí quyết thiên thượng dành cho những lời cầu nguyện được đáp ứng*, hiện đang làm việc cho Ban Cầu Nguyện của TCTH.

Năm Bí Quyết Giúp Bạn Có Cuộc Đời Cầu Nguyện Sâu Sắc Hơn

- 1 Hãy cầu xin Đức Chúa Jê-sus trở thành chuông báo thức buổi sáng của bạn.
- 2 Hãy hỏi Ngài những tội lỗi nào nên xưng nhận hoặc giải quyết.
- 3 Hãy xem xét một liệu “giải độc kỹ thuật số”. Đối với những gợi ý thực hành, hãy đọc tác phẩm “Rút dây điện” của tác giả Frank Hasel, tại <https://tinyurl.com/3mvakx6t>.
- 4 Hãy xem xét một liệu “giải độc kỹ thuật số”. Đối với những gợi ý thực hành, hãy đọc tác phẩm “Rút dây điện” của tác giả Frank Hasel, tại <https://tinyurl.com/3mvakx6t>.
- 5 Hãy cầu nguyện cho đến khi bạn nhìn thấy sự đột phá. Đừng bỏ cuộc!

Hãy Nắm Lấy Tay Tôi

Sau khi chúng tôi băng qua một con sông và ngồi nghỉ ngơi, tôi ngồi trên một tảng đá, hoàn toàn bất lực.

Mặc dù tôi rất thích leo núi và đã leo được một vài ngọn núi, nhưng có một ngọn núi đặc biệt mà tôi đã ước được leo từ khi còn nhỏ tuổi.

Những người lãnh đạo Tầm Lộ Đoàn thường tổ chức một chuyến đi đến nơi đó, và ngọn núi ấy thường được sử dụng để hoàn thành một số yêu cầu để được lên cấp Hướng Đạo Sinh. Nhiều tháng sau, chúng tôi đi với một nhóm bạn trong nhà thờ. Họ đã luyện tập và bắt đầu leo núi một cách dễ dàng, nhưng tôi không được khỏe và mang ba lô quá nặng.

Tôi đã biết về những khó khăn khi leo núi và tầm quan trọng của việc luyện tập nghiêm túc. Nhưng mà bất chấp những lời khuyên, tôi vẫn đi và hứng chịu hậu quả. (Điều này có bao giờ xảy đến với bạn chưa? Tôi gắng sức, thở ngày càng nặng nề hơn qua mỗi bước chân. Tất cả mọi cơ bắp của tôi đều đau đớn. Những nỗ lực về thể xác và tinh thần sắp không chịu nổi nữa, và tôi nghĩ về việc những điều này áp dụng như thế nào đối với đời sống thuộc linh của mình.

Khi chúng tôi leo núi vượt qua những hang động và nhìn thấy những ngọn đồi dọc đường. Tôi cố gắng đánh lạc hướng bản thân qua việc suy nghĩ đến những nhân vật trong Kinh Thánh và câu chuyện của họ.

Cuối cùng chúng tôi đã đến đỉnh núi.

Chúng tôi nghĩ rằng phần leo lên núi đã rất khó rồi, nhưng phần khó hơn là leo xuống. Các bạn của tôi đã chuẩn bị tốt hơn, vậy nên họ đối mặt với đoạn đường này ít khó khăn hơn. Tuy nhiên, cái đầu gối bên phải của tôi lại là một câu chuyện khác. Có lẽ tôi đã bị thương trong lúc leo lên, và giờ đây cảm thấy hết sức đau đớn. Nhưng tôi vẫn cứng đầu tiếp tục bước đi, nói rằng “Mình vẫn ổn”.

Nhưng đến lúc tôi không thể che giấu cơn đau được nữa, và các bạn của tôi đã phân phát đồ trong ba lô của tôi để tôi có thể đi nhẹ nhàng hơn, băng bó cho cái đầu gối và giảm đau. Tôi lết thêm được 10km và phải chịu đựng lòng kiêu hãnh bị tổn thương của mình.

Sau khi chúng tôi băng qua một con sông và ngồi nghỉ ngơi, tôi ngồi trên một tảng đá, hoàn toàn bất lực. Tôi cảm thấy mình là một gánh nặng cho cả nhóm, và cảm thấy có lỗi.

Trước khi bắt đầu chuyến đi này, tôi đã cầu nguyện cho một sự gặp gỡ đặc biệt với Đấng Christ để rồi Ngài có thể chữa lành cho tôi khỏi những tổn thương về cảm xúc mà tôi gặp phải trong vài tháng qua, và cũng như cho tôi thấy những lĩnh vực đời sống mà tôi cần phải phát triển trong ân điển.

Tôi nhận ra danh sách dài hơn mình nghĩ, nhưng những bài học mà tôi học được lại tràn đầy tình yêu thương.

Khi chúng tôi xuống những con dốc nghiêng, các bạn thay phiên giúp tôi trong mỗi bước chân. Họ đã nắm lấy tay tôi để tôi không bị té. Tôi nhớ đến bài thánh ca “Xin Hãy Nắm Tay Con!” và tôi cảm thấy được an ủi bởi ý tưởng rằng Đức Chúa Jêsus đang đi bên cạnh tôi và sử dụng những người bạn của tôi như công cụ để trả lời cho những lời cầu nguyện của tôi. Thái độ của tôi thay đổi sau khi tôi nhìn mọi vật từ góc nhìn này.

Đôi khi tôi vật lộn với sự xấu hổ, và cảm thấy mình luôn phải tỏ ra một phiên bản được đánh bóng của lối sống Cơ Đốc nhân của mình, dựa trên những quan niệm sai lầm về sự hoàn hảo của tôi (thường thì khác với quan niệm về sự hoàn hảo của Kinh Thánh). Các bạn của tôi đã giúp tôi hiểu được rằng việc cho thấy mình yếu đuối cũng chẳng sao, và chấp nhận rằng chúng ta không thể tự mình làm hết tất cả mọi việc. Vấn đề lớn nhất chẳng phải là chúng ta có đáng tin cậy hay không, nhưng là chúng ta đừng bao giờ quên Chúa là ai, và rằng Ngài khiến cho chúng ta có thể “đi đến cuối cùng”.

II Cô-rinh-tô 12:9 đã tóm tắt chuyến đi của tôi: Ân điển của Ngài đủ cho tôi, bởi vì sức mạnh Ngài trọn vẹn trong sự yếu đuối của tôi. ©

Carolina Ramos học về dịch thuật, dạy Anh Văn và âm nhạc tại Trường Đại học Cơ Đốc River Plate, Argentina.

Thập Tự Giá Vẫn Đứng Vững

Hãy cùng quan sát cảnh tượng trong một nhà tang lễ: một gia đình tang thương đứng quanh quan tài của một người thân yêu vừa ra đi. Máy ảnh ghi lại những nét đau buồn khắc sâu trên gương mặt họ: nỗi đau thấu tim can, nước mắt tuôn không ngừng nghỉ. Trông họ thật tuyệt vọng, thật lẻ loi, thật cô đơn. Thậm chí có lẽ đến Chúa cũng lìa xa họ. Và rồi máy ảnh lùi về sau vài bước để chụp lại cùng khung ảnh. Nhưng từ góc ảnh rộng hơn này, chúng ta nhìn thấy nhiều hơn là một gia đình đang than khóc; chúng ta nhìn thấy cả bức tường sau lưng họ. Và treo trên đó là một bức ảnh của Đấng Christ với đôi tay đang vươn rộng ra—nhìn xuống với tình yêu thương và cảm thông đối với những người đang đau đớn. Đức Chúa Jêsus phán: “*Con sẽ chẳng cô đơn đâu. Dù con đi trong trùng bóng chết, Ta vẫn ở cùng con*” (xem Thi-thiên 23:4).

KHI MỌI THỨ ĐỀU RA ĐI

Khi biến cố ập đến, người ta có khuynh hướng quá tập trung vào sự mất mát của bản thân mà không nhận ra được rằng Chúa vẫn ở cùng chúng ta. Khi mọi thứ đều ra đi, chỉ có Chúa còn ở lại. Không ai hiểu được điều này rõ hơn Gióp. Chỉ trong một buổi chiều, ông mất tất cả—sức khỏe, của cải, con cái, bạn bè; ngay cả người vợ cũng khinh ông, bà nói, “Hãy phi báng Đức Chúa Trời, và chết đi!” (Gióp 2:9). Nhưng Gióp đã làm gì? “Gióp bèn chỗi dậy, xé áo mình, và cạo đầu, đoạn xấp mình xuống đất mà thờ lạy” (Gióp 1:20)—và ông được ban phước trong danh của Chúa (xem câu 21). Điều gì đã mang đến sức mạnh cho ông? Câu trả lời được tìm thấy trong Gióp 19:25. Và Gióp nói, “Còn tôi, tôi biết rằng Đấng cứu chuộc tôi vẫn sống. Đến lúc cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất”. Hãy chú ý xem ông tập trung vào điều gì? Không phải ở những thứ đã bị cất đi—nhưng là ở những điều còn lại. Mọi thứ đã ra đi—nhưng Chúa vẫn còn ở lại. Bài học dành cho chúng ta là: Nếu qua hết thấy mọi thứ rên mà sự trông cậy của chúng ta nơi sự thành tín của Đức Chúa Trời vẫn còn nguyên vẹn, thì cũng như Gióp, chúng ta có được nền tảng để gầy dựng mọi thứ trở lại.

CÁI BÓNG CỦA MỘT CÂY THẬP TỰ GIÁ XUẤT HIỆN

Câu chuyện này xảy đến với chúng tôi bằng một phương cách kịch tính nhất. Hội thánh Reaching Hearts đã mua một mảnh đất ở vùng West Laurel, Maryland, tại đó chúng tôi định xây ngôi nhà thờ trong tương lai của mình. Chính giữa mảnh đất có một ngôi nhà cũ được chúng tôi cải tạo lại làm một ngôi nhà đa chức năng. Và rồi, vào một đêm thứ Sáu—ngày 18 tháng 5 năm 2007—một ngọn lửa bí ẩn đã phá hủy ngôi nhà.

Các nhân chứng kể lại rằng khi lửa bùng lên dữ dội, nó tạo thành một cái lỗ hổng lớn ở phần giữa tòa nhà. Bức tường hai bên vẫn còn, nhưng phần còn lại của tòa nhà đã hoàn toàn sụp đổ. Qua khoảng trống lớn được tạo ra bởi ngọn lửa, cái bóng của một cây thập tự giá xuất hiện. Tình cờ là có ai đó đã dựng một cây thập tự giá bằng gỗ ở đằng sau toàn nhà vài ngày trước. Và giờ đây, giữa những cột khói đen dày bốc lên bầu trời đêm, thập tự giá vẫn đứng vững.

Những ca từ trong một bài thánh ca cổ được John Bowring sáng tác ngay lập tức ập vào tâm trí tôi, “Nhờ thập giá Jêsus hằng chói ngời, luôn vững bền dầu thời gian qua”. Trong đêm định mệnh ấy, thập tự giá đứng như một người lính gác, luôn vững bền trước đồng đồ nát đã từng là nơi hội họp của chúng tôi. Trong đêm hỏa hoạn ấy, thứ duy nhất không bị hư hại là thập tự giá; mọi thứ khác đều thành tro bụi.

Qua cơn hỏa hoạn, Đức Chúa Trời đã phán bảo với chúng tôi—một cách rõ ràng và dữ dội.

Publisher
The Adventist World, an international periodical of the Seventh-day Adventist Church. The General Conference, Northern Asia-Pacific Division of Seventh-day Adventists, is the publisher.

Executive Editor/Director of Adventist Review Ministries
Bill Knott

International Publishing Manager
Hong, Myung Kwan

Adventist World Coordinating Committee
Si Young Kim, chair; Joel Tompkins; Richard Sabuin; Hong, Myung Kwan; SeongJun Byun; Lyu, Dong Jin

Associate Editors/Directors, Adventist Review Ministries
Lael Caesar, Gerald A. Klingbeil, Greg Scott

Editors based in Silver Spring, Maryland, USA
Sandra Blackmer, Wilona Karimabadi, Enno Müller

Editors based in Seoul, Korea
Hong, Myung Kwan; Park, Jae Man; Kim, Hyo-Jun

Digital Platforms Director
Gabriel Begle

Operations Manager
Merle Poirier

Editorial Assessment Coordinator
Marvene Thorpe-Baptiste

Editors-at-Large/Advisors
Mark A. Finley, John M. Fowler, E. Edward Zinke

Financial Manager
Kimberly Brown

Distribution Coordinator
Sharon Tennyson

Management Board
Si Young Kim, chair; Bill Knott, secretary; Hong, Myung Kwan; Kamik Doukmetzian; SeongJun Byun; Gerald A. Klingbeil; Richard Sabuin; Joel Tompkins; Ray Wahlen; Ex-officio: Paul H. Douglas; Erton Köhler; Ted N. C. Wilson

Art Direction and Design
Types & Symbols

To Writers: We welcome unsolicited manuscripts. Address all editorial correspondence to 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A. Editorial office fax number: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gcadventist.org
Web site: www.adventistworld.org

Unless otherwise indicated, all Bible references are taken from the New King James Version®. Copyright © 1982 by Thomas Nelson. Used by permission. All rights reserved. Texts credited to NIV are from the Holy Bible, New International Version®. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide. Bible texts credited to NRSV are from the New Revised Standard Version of the Bible, copyright © 1989 by the Division of Christian Education of the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. Used by permission.

Adventist World is published monthly and printed simultaneously in Korea, Brazil, Indonesia, Australia, Germany, Austria, Argentina, Mexico, South Africa, and the United States.

Adventist World Digest is published quarterly.

2022, № 3

Local Publisher: Vietnam Adventist Mission

Vietnamese Designer: Minh Tue

Translator: Khuyen Hoc

Adventist World Digest is a selection of articles from Adventist World magazine from the current (or past) quarter and appears 4 times a year. It is printed in Vietnam.

Có bốn bài học chiếu sáng cho tôi sau câu chuyện này.

❶ Đừng đặt niềm tin của bạn vào của cải trên đất này. Một ngày nào đó—có lẽ là ngay hôm nay—chúng có thể tan thành khói. Vào đêm xảy ra đám cháy, thứ duy nhất còn lại là thập tự giá. Vậy nên hãy nắm chặt lấy thập tự giá; đó là nơi an toàn nhất.

❷ Đừng để thứ gì chắn đường của thập tự giá. Ngôi nhà bị cháy từng được sử dụng làm nơi cầu nguyện, họp mặt nhóm nhỏ, hội họp, và họp bàn kế hoạch. Một nơi bận rộn với những hoạt động—toàn những hoạt động tốt đẹp, tuyệt vời. Nhưng hết thảy đó chỉ là hoạt động của con người. Thật không may, đó là cách mà tôn giáo được nhận biết—qua những gì chúng ta làm *cho* Chúa. Nhưng thông qua những hoạt động không ngừng nghỉ của chúng ta dành *cho* Chúa, thập tự giá đứng ở phía sau. Từ ngọn lửa, Chúa phán với chúng tôi bằng một ngữ điệu chẳng thể nghi ngờ, “Ta muốn ở trước và ở trọng tâm trong cuộc đời của hội thánh các con. Thập tự giá nên nằm ở phía trước—chứ không đứng sau một tòa nhà nào để rồi chẳng ai có thể nhìn thấy”. Cũng tương tự như hoạt động của con người, chúng ta phải luôn khắc sâu rằng Cơ Đốc giáo là tôn giáo đầu tiên và trước hết tập trung vào thập tự giá; đó chính là câu chuyện về những gì Đức Chúa Jê-sus đã thực hiện *cho* chúng ta.

Trong buổi tối Sa-bát hôm ấy, chúng tôi nhỏ cây thập tự giá sau tòa nhà bị đổ nát và trồng nó dọc đường Brooklyn Bridge, ngay phía trước mảnh đất. Nhưng còn nhiều hơn thế nữa.

❸ Chúa ở gần hơn bạn nghĩ. Đức Chúa Jê-sus thốt lên trên thập tự giá, “Đức Chúa Trời Tôi ơi! Đức Chúa Trời Tôi ơi! Sao Ngài lia bỏ Tôi?” (Ma-thi-ơ 27:46). Nhưng Đức Chúa Trời lại sử dụng thập tự giá—biểu tượng tối cao của sự chia rẽ, xa lìa, và từ bỏ—để kéo chúng ta đến với Ngài. Chính nơi này, Đấng Christ đã chịu đựng nỗi đau xa cách Cha Ngài—để cho chúng ta không còn phải cách xa Đức Chúa Trời nữa. Nhờ thập tự giá mà Đấng Cứu Chuộc có thể nói với chúng ta trong những thời khắc thống khổ và đau đớn nhất của chúng ta: *Ta biết cảm giác của con; Ta đã từng ở đó, và Ta sẽ đi cùng con trên mọi bước đường.*

Qua cơn hỏa hoạn, Đức Chúa Trời đã phán bảo với chúng tôi—một cách rõ ràng và dữ dội.

❹ Chúng ta phụng sự một Đức Chúa Trời có thể nhấc chúng ta lên từ trong tro bụi—và ban cho chúng ta một khởi đầu mới. Thập tự giá vẫn đứng vững tại đường Brooklyn Bridge cùng với những gì còn sót lại của tòa nhà cũ vẫn còn trong đồng tro tàn. Khoảng một năm sau, chính quyền can thiệp và ra lệnh cho chúng tôi phải phá hủy tòa nhà và dọn dẹp các mảnh vỡ. Vào cùng, cả mảnh đất bị bao bọc bởi cỏ, và cùng với điều đó, hết thảy ký ức về tòa nhà cũ đã bị xóa đi.

Trong hơn một thập kỷ sau trận hỏa hoạn, thập tự giá vẫn đứng vai trò canh gác một mình—trông chừng tài sản hội thánh của chúng tôi. Ngày nay, khi lái xe xuống đường Brooklyn Bridge, bạn sẽ thấy một phép lạ của ân điển Đức Chúa Trời: Ngôi Thánh Đường Cơ Đốc Phục Lâm Reaching Hearts xinh đẹp—được xây trên đồng tro tàn của toàn nhà cũ bị cháy.

THẬP TỰ GIÁ VẪN ĐỨNG VỮNG

Ngày hôm nay, thập tự giá ấy vẫn còn đứng vững—không còn đứng cô đơn bên vệ đường tại West Laurel, Maryland, nhưng là đằng sau tòa giảng của ngôi nhà thờ mới này—một lời nhắc nhở không ngừng về sự thành tín của Đức Chúa Trời đối với dân sự Ngài. Đáng đã tạo nên thế gian từ hư không đã đến với chúng ta. Ngài có thể làm điều tương tự cho bạn—bất kể giờ đây cuộc đời bạn có đổ vỡ và rối loạn đến mức nào. ☉

Pratap Gopala Rao, chuyên gia phòng thí nghiệm lâm sàng đã nghỉ hưu, sống tại **Laurel, Maryland, Hoa Kỳ.**

Đền Thánh

Trước khi tội lỗi xảy ra thì có đền thánh trên trời không?

Tôi cho rằng câu hỏi của bạn là về bản thân đền thánh, bản chất và mục đích của nó, trước khi tội lỗi xảy ra trong toàn vũ trụ. Những sự khai thị từ Kinh Thánh mang lại những thông tin có thể làm sáng tỏ cho câu hỏi của bạn và tập trung vào chính Đức Chúa Trời.

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ Đấng TẠO HÓA

Giáo lý về sự tạo hóa là nền tảng của giáo lý về đền thánh trên trời. Ở đây tôi sẽ đề cập đến 3 yếu tố về Đức Chúa Trời và sự tạo hóa. Đầu tiên, mỗi thành viên trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời đều tham gia trực tiếp vào quá trình sáng tạo—Đức Thánh Linh (Sáng-thể Ký 1:2), Đức Chúa Con (Giăng 1:1-3), và Đức Chúa Cha (Sáng-thể Ký 1:1; Hê-bơ-rơ 11:3). Chính Đức Chúa Trời này đã tạo nên toàn vũ trụ—bản thân vũ trụ và mọi thứ trong đó—vậy nên Ngài không hề thuộc về lĩnh vực sáng tạo của bản thân. Thứ hai, từ “tạo dựng” có hàm ý về một khoảng cách giữa Đấng Tạo Hóa và những thứ xuất hiện nhờ lời phán của Ngài. Đức Chúa Trời không bị mắc kẹt trong sự tạo dựng. Thứ ba, Đức Chúa Trời tự tồn tại bên ngoài vũ trụ mà Ngài đã tạo dựng. Bởi vì Đấng Tạo Hóa vượt xa những tạo vật của Ngài—Ngài là Đức Chúa Trời siêu việt—sự tạo hóa không đủ lớn để chứa đựng trọn vẹn Ngài, như trong I Các Vua 8:27 có viết, “Kìa, trời, dầu đến đến trời của các tầng trời chẳng có thể chứa Ngài được thay”.

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ VỊ THẦN DUY NHẤT TRONG VŨ TRỤ

Đức Chúa Trời, Đấng khác biệt về bản chất so với các tạo vật của Ngài, lại lựa chọn để bước vào giữa những tạo vật của Ngài (II Sử Ký 30:27). Đây là sự hạ mình của Đức Chúa Trời; một sự bày tỏ đầy vinh quang về tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với mọi tạo vật. Đức Chúa Trời đã hạ cố đến không gian được tạo dựng của chúng ta để ở gần các con cái Ngài và họ cũng có thể dễ dàng tìm đến Ngài. Tác giả Thi-thiên đã đưa chúng ta trở về thuở sáng thế và cho thấy trái đất lúc ấy đã được thiết lập vững chắc, và nói thêm

rằng, “Ngôi Chúa đã lập vững từ thời cổ; Chúa hằng có từ trước vô cùng” (Thi-thiên 93:2). Sự hiện diện của Đức Chúa Trời từ đền thánh Ngài đã có từ thời cổ—từ thuở ban đầu—nhưng bản thân Chúa là vĩnh hằng. Giê-rê-mi còn nói rõ ràng hơn, “Ngôi vinh hiển được lập lên từ ban đầu, ấy là nơi thánh của dân chúng ta!” (Giê-rê-mi 17:12; xem thêm trong Sáng-thể Ký 1:1). Ngôi Chúa là một hình ảnh hoán dụ cho đền thánh của Đức Chúa Trời và quyền năng cai trị của Ngài (Thi-thiên 11:4; 103:19). Đền thánh này không được xây nên bởi con người, nhưng bởi chính Đức Chúa Trời (Hê-bơ-rơ 9:11). Trong không gian độc đáo ấy, những tạo vật thiên thượng thờ phượng và phụng sự Vị Thần Duy Nhất (Thi-thiên 103:19-22). Khi tội lỗi vào trong vũ trụ, Đức Chúa Trời quyết định xử lý nó từ nơi Ngài ngự trên trời (I Các Vua 8:30, 32, 38, 39). Công việc cứu chuộc của Đức Chúa Con trên thập tự giá và trong đền thánh trên trời sẽ mang đến sự giải quyết cuối cùng cho sự tranh đấu trong vũ trụ. Đền thánh dưới đất cùng với những luật lệ của nó là một dạng công việc của Đấng Christ (Hê-bơ-rơ 10:1).

QUAY LẠI THUỞ BAN ĐẦU: VỊ THẦN DUY NHẤT

Chuyện gì xảy ra sau khi nạn đề cập vũ trụ đã được giải quyết? Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục là vị thần duy nhất trong vũ trụ. Sự gần gũi của Ngài là điều thiết yếu để các tạo vật được tiếp tục duy trì; ngược lại, nếu các tạo vật bị bỏ lại một mình thì sẽ bị sụp đổ. Nhưng sẽ có một chương mới trong lịch sử vũ trụ từ ngôi thiên thượng của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẽ dời ngôi của Ngài đến một hành tinh nhỏ bé, nằm thậm chí ngoài rìa của Dải Ngân Hà, với cái tên là Trái Đất. Giăng, người được khai thị, đã nhìn thấy ngôi thiên thượng của Đức Chúa Trời hạ xuống từ thiên đàng đến với trái đất mới và viết rằng, “Ngài sẽ ở với chúng, và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng” (Khải-huyền 21:3). Tại sao Chúa lại chuyển đến đây? Có lẽ vì Con Ngài là một con người, và Ngài là anh em của chúng ta! ☺

Angel Manuel Rodríguez đang nghỉ hưu sau khi phụng sự với tư cách là một mục sư, giáo sư và là nhà thần học...